זרע קודש — כי תצא

כי תצא למלחמה על אויביך ונתנו כו' נקדים מה שפי' הרב הקדוש אדמו"ר מוה' אלימלך זצ"ל ע"פ ומטה האלקים בידי כי שם אלקים מורה על בחי' גבורה ומשפט כמ"ש אלקים נצב בעדת אל בקרב אלקים ישפוט ויש כח ביד הצדיק להטות הדינים לבל ישלטו על ישראל ח"ו רק לכל אשר יחפץ יטנו ומטה הדינים על שונאי ישראל וז"ש ומטה האלקים להטות הדינים והגבורות משם אלקים בידי זאת נתן ית' בידי להטותם כחפצו ודפח"ח ולהבין דבריו הקדושים ע"י מה יש כח זה ביד האדם כי הנה כתיב ויפח באפיו נשמת חיים ומאן דנפח כו' שהנשמה הוא חלק אלקי כביכול והחלק הזה משתוקק בטבעו תמיד למקורו ושרשו לדבק חלק זה במקור המקורות ושורש כל החלקי נשמות ישראל רק שנתן ית' באדם היצה"ר הוא רוצה להקטין ולמעט ולהאביד ח"ו זה החלק אלקי ורוצה לשרשו מארץ חיים ח"ו ומסיתו תמיד להניח מלדבק במקור שרשו ע"י עבודתו ית' רק לילך אחרי תאוות ושאר עבירות שהם מסכים המבדילים מלדבק זה החלק אלקי בשרשו ומקורו ואמר ית' ראה נתתי לפניך את החיים כו' הטוב והרע נתתי לפניך ובחרת בחיים ולתכלית זה ברא ית' יצה"ר כדי שכשאדם יכניע אותו ולא ישמע לפתויו ולא ילך אחר עצתו רק יקיים ובחרת בחיים בזה יכוף את בחי' כח צד שמאל תחת הימין כי כח היצ"ט בימין ולכן תיבת ימין ותיבת ישר פי' א' להם בל"א כי כח היצ"ט שמפתה את האדם לילך בדרכי יושר שורה בימין וכח היצה"ר שורה בשמאל ובזה פי' אבי הרב הצדיק זלה"ה ויט שכמו לסבול שמטה צדו ושכמו של שמאל לסבול ויהי' למס עובד לימין שיהי' הממשלה להיצ"ט שהוא מבחי' צד ימין והיצה"ר שבשמאל יהי' סובל ומוכנע תחתיו ודפח"ח וכשאדם עושה כן והאדם הוא עולם קטן וכמו שהוא מגביר כח הימין כן עד"ז מגביר כח החסד שהוא מבחי' ימין על הגבורות שמצד שמאל וממשיך חסדים לכנס"י מבחי' ימין וכמו שהוא מגביר כח ימין היצ"ט על השמאל כנ"ל ע"י שמקיים רגזו ואל תחטאו ומתגבר על היצה"ר כן פועל שיהי' התגברות החסדים שמצד ימין בבחי' רוגז וגבורות בחי' כי גבר עלינו חסדו שמגודל החסד שיעשה ית' עמנו יהי' רוגז וגבורה על שונאינו המצירים אותנו ומעכבים אותנו מלעבדו ית' כמ"ש ה' כגבור יצא כאיש מלחמות יעיר קנאה ירֵיע אף יצריח על אויביו יתגבר ויצא ה' ונלחם בגוים ונכנעים כל כוחות הס"א תחת צד הקדושה וזה פי' כי תצא למלחמה על אויביך הידוע שאין אויב כיצה"ר ואין מלחמה כמלחמתו וע"י המלחמ' הזאת תפעול ותגרום שיתן לך ית' בחי' הדינים והגבורות להטותם כפי רצונך לאוה"ע ושונאי ישראל כנ"ל וז"ש ונתנו ה' אלקיך בידך שיתן לך ה' את בחי' אלקיך מורה דין כנ"ל שיהי' בידך להטותם כפי שתחפוץ כנ"ל בפי' ומטה האלקים בידי ושבית שביו קאי על ה' כביכול כי יש נשמות הנעשקות תחת כח הס"א ח"ו וכל נשמה הוא חלק אלקי כביכול כנ"ל נמצא כביכול זה החלק אלקי שבוי אצלם וע"י המלחמה הנ"ל שתכניע כח הס"א תחזור את נשמות הקדושות הנעשקות אלו שנשבו תחת יד כח הס"א וז"ש ושבית שביו של ה' ית' ואז תתן לבך ומחשבתך על גלות השכינה כביכול וז"ש וראית בשבי' אשת יפת תואר השכינה הקדושה וחשקת בה שתחשוק מאוד בה להוציאה מגלותה ולקחת לך לאשה שתהי' רק לך לבדך ולא ילכו השפעות מהשכינה הקדושה ח"ו לס"א ולאוה"ע רק לבנ"י הקדושים

א"י כי הנה זה החלק אלקי שנתן ית' באדם זה הנקרא אלקיך שכ"א ואחד מישראל החלק אלקי שלו נקרא אצלו אלקיך וע"י המלחמה הנ"ל יתן ה' שיהי' החלק אלקי שנקרא אלקיך יהי' בידך ולא ח"ו תחת יד ס"א וקליפות כמ"ש ה' לא יעזבנו בידו והצדיקים לבם ברשותם והרשעים להיפך הם ברשות התאוות ושבית שביו ר"ת של "ואלה "שמות "בני "ישראל הוא שביו כי הנה נפש חי' הוא שמו ששמו של אדם מורה על בחי' חלק אלקי הנשמה שבו וכשהיו ישראל בגלות נאמר ואלה שמות בנ"י הבאים מצרימה בגלות שאז גברה כח הס"א במצרים ונפלו בחי' הנשמות בנ"י שהם בחי' הנשמה בגלות עד שהוציאם ית' וז"ש כאן ושבית שביו ר"ת "ואלה "שמות "בני "ישראל אלו השמות תקח מהם והרב הקדוש מרימנאב זצ"ל אמר שיש לכל אדם שם בקדושה ולהבדיל כו' שמו בטומאה וס"א וצריך הצדיק לעבוד ע"ז ויבקש מהשי"ת שיודיע לו איזה שם שיש לו בס"א ויחזיר גם זה השם לקדושה וי"ל עד"ז ושבית שביו ר"ת "ואלה "שמות "בני "ישראל שהשם שיש לך בקליפה ג"כ תחזיר לקדושה וראית בשבי' אשת יפת תאר ר"ת "אדני "שפתי "תפתח "פי "יגיד "תהלתך שתראה שהתפילה שלך ח"ו בשבי' וחשקת בה להוציאה משם ולקחת לך לאשה שתהי' לך לבדך ואין לזרים אתך וגם י"ל ושבית שביו שתשוב כ"כ בתשובה עד שכביכול ית' ישוב ויאמר ואשר הריעותי כמ"ש במ"א:

כי תצא למלחמה על אויביך כו' הנה כתיב ויצא ה' ונלחם בגוים וענין המלחמה כי כתיב ואתה מחי' את כולם ובלעדי חיותו י"ת הי' הכל אפס ותוהו ואפי' הס"א יש להם רק חיות מבחי' מהקדושה שנבלע בתוכם כשי"ת יקח את שלו ישארו אפס ותוהו וז"ש ויצא ה' שיצא ה' מהם הם הנ"ק משם הוי' וזהו יהי' ונלחם בגוים ע"ד גערת גוים אבדת רשע כו' ראשית גוים עמלק כו' וכתיב קודש ישראל לה' ראשית תבואתו כו' ע"ד הנ"ל שעמלק יש לו אחיזה בהראשית בהנ"ק השייכין לישראל ועמלק הוא ראשית גוים שיש לו אחיזה גדולה בהקדושה עליונה בבחי' ראשית שמשורש הוא בשורש אחד עם הטוב רק ואחריתו עדי אובד שהפריד הענף של השורש וכשי"ת יקח הקדושה יאבד חיותו וז"ש כאן כי תצא למלחמה על אויבך ונתנו ה' אלקיך בידך כו' שמלחמה שלנו עמהם ע"י שאנו מחזיקין באמונה זאת כנ"ל ואמר ונתנו שהאויב בחי' הס"א יהי' מוכרח לחזור ליתן כל הנ"ק מבחי' הקדושה האלקות חיל בלע ויקיאנו ומבטנו כו' וז"ש שיתן את ה' אלקיך בחי' האלקות שבתוכו יתן בידך כו' וראית בשבי' אשת יפת תואר ע"ד אמרם ז"ל בכ"מ שגלו ישראל שכינה גלתה עמהם כביכול לשבי' וזהו חיות גדול' לאוה"ע וס"א ועי"ז יונקים כל השפע וכשי"ת יקח את שלו כנ"ל ויקח השכינה מגלות ע"י שיפדה אותנו אז יתבטלו הס"א וזהו ע"י אתערותא שלנו וז"ש ולקחת את האשת יפת תואר לאשה כמ"ש וחשקת בה כו' ובכתה את אבי' ואת אמה זהו מחמת גודל אהבה כביכול כדרך אב ואם שלא ראו א' מבניהם שנים רבות ואחר כך רואים אותו בוכים מרוב שמחה והוא בוכה עמהם וז"ש ובכתה את כו' שתבכה עם אבי' ואמה והנה אז יתוקן פגם הלבנה וירח הלבנה ע"ד ויקרא אלקים לאור יום וז"ש ובכתה את כו' ירח ימים כי הימים נמנים לחמה שס"ה ימות החמה ואז תהי' אור לבנה כחמה והנה י"ת אומר לנו פתחו לי פתח כחודה של מחט בתשובה ואני אפתח כו' כמ"ש שובו אלי ואשובה אליכם והנה ענין התשובה הוא ע"ד והשיב את הגזילה כי ע"י החטאים מורידים נ"ק בתוך הקליפות וע"י התשובה מחזירים אותם למקומם ואע"פ שלפי זה למה יתן י"ת שכר לבע"ת עד שיהי' גדולים מצדיקים גמורים וזדונות יחשבו כזכיות כיון שהאדם לא עשה כלום טובה בזה רק החזיר מה שגזל ופרע חובתו עכ"ז י"ת חשוב אצלו כאילו עשה האדם דבר חדש כמ"ש ולך ה' החסד כי אתם תשלם לאיש כמעשיהו כאילו עשה דבר חדש וז"ש אני לדודי מחזיר הנ"ק למקורם ועי"ז ודודי לי נלחם בשבילינו כמ"ש ויצא ה' ונלחם בגוים ע"י הפתח שפתחתי בתשובה כמו שנתנו הקדמונים סימן שר"ת "אני "לדודי "ודודי "לי הוא אלול שאז צריך לתקן הכל בתשובה קודם בא יום הדין ועי"ז יבוא הגואל ב"ב אמן:

כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגיך כו' ע"פ מה שפי' ובנה אותה בקרוב בימינו בנין עולם שבונה ירושלים ה' ובמה בונה אותה בימינו ע"י הימים שלנו שבכל יום כשאדם עובד אותו י"ת הכל לפי מעשיו בונה את ירושלים ובהמ"ק יש בונה ביום אחד שורה שלימה ויש מניח למשל לבינה אחת כן בונה האדם מישראל שעובד ה' בכל יום עד שיהי' נבנה בשלימות ב"ב וכן שמעתי מהרב הקדוש מוה' אלימלך זצ"ל שכשעשה עליות נשמה ראה שנושאים את כלי הבהמ"ק ואמרו לו שהם אותם הכלים שהוציא הוא מהגלות ופ"א אמר שנפלה בית טומאה א' בצורה גדול' מאוד ובכל יום עולים אלפי אלפים בעלי מלאכות בנאים ולבנות החומה אבל יש לי שומר טוב שכשהרב מוה' יעקב יצחק מלאנצהוט מתפלל תפילת י"ח מתפילת מנחה מפיל כל מה שבונים והבנתי דבריו הקדושים שמפיל זה ע"י שע"י תפילתו בונה חומות ירושלים ובהמ"ק ולפי ערך שבונה חומות ירושלים לפי ערך זה מפיל בהבית הזה של טומאה כי כשזה קם זה נופל וז"ש כי תבנה בית חדש כנ"ל שהאדם בונה הבהמ"ק שיתחדש לע"ל ב"ב וצותה לנו התוה"ק שכשאתה עוסק בבנין הקדוש ועשית מעקה לגגיך לגג ועלי' שלך שתעלה בחכמה ושכליות לעולמות עליונים לבנות הבנין הקדוש תראה שתעשה מעקה וגדר סביב בעבודתך זאת שלא יתראה עבודתך ותסתיר מעשך ולבך רק עבודתיך יהי' בפנימיות לבך והצנע לכת עם ה' אלקיך ואמר כי יפול הנופל ממנו פי' מי שאינו דבוק בעבודתו י"ת כראוי יפול עי"ז שתראה צדקתך לבריות וזה בכמה בחי' יש כשיראה אותך פעם כשאינך בבחי' העליונה המדריגה המעולה ועי"ז יאמר עליך שכל עבודתיך בבחי' העליונה הוא שקר ופניות ויש שיתלוצץ עליך על הנהגת דרכי טובך וחסידותיך ויש שיחלוק עליך מחמת שלא יבין מדריגותיך יאמר שא"א בלי פניות וכדומה ויש כשיראה אותך במעשיך בגלוי ויחזיק אותך יותר ממדריגותך בכל אלו הבחי' וכיוצא יהי' כי יפול הנופל ולכן לא תראה מעשיך בעסקך בבנין בהמ"ק כנ"ל רק תעשה מעקה כנ"ל ומצינו שאמרו רז"ל שלעתיד יהי' יורד משמים בהמ"ק בנין בנוי בשלימות ולהבין למה זה יהי' יורד בנוי ולא ישלח י"ת מלאכים לעוה"ז לבנות כאן רק הדבר שכביכול י"ת בונה ירושלים בבחי' הזאת בהסתר מאוד משום מלאך ושרף רק עין לא ראתה אלקים זולתיך ודבר זה א"א לאומרו רק שמצינו בכתוב בונה ירושלים ה' נוכל לשער שכביכול כך הוא בונה בהסתר מאוד מאוד כנ"ל עין לא ראתה וא"א לשער גודל מעלות קדושת ירושלים ובהמ"ק שלעתיד שיהי' בלי שיעור וערך ומכל שורה ושורה של הבנין ומכל לבינה ולבינה יתנוצץ ויאיר אור המצוה שנבנה עי"ז ויתנוצץ ויאיר בכ"א אותיות אנכי ה' אלקיך ויהי' מתנוצץ מהם אמונת אלקי עולם ית"ש ואמר אח"כ לא תזרע כרמך כלאים קאי על הנ"ל שלא תראה מעשיך לבריות ועי"ז לא תזרע כרמך כרם ה' צבאות כלאים משא"כ אם תראה מעשיך ח"ו לבריות אולי תפול ח"ו בפניות ויהי' הכרם כלאים מעורב ח"ו מטו"ר.

א"י מעקה גי' יראה עה"כ כי עליות האדם צריך להיות ע"י בחי' יראה וזה השער לה' כמ"ש בזוה"ק שבזאת בחי' יראה יבוא אל הקודש ושע"כ נקרא עומ"ש כתורא דיהבין עלי' עול בקדמיתא כ ' וז"ש הכתוב כאן כי תבנה בית חדש כנ"ל ע"י עבודתיך ועשית מעקה לגגיך לעלי' שלך צריך בחי' יראה דאל"כ יפול הנופל ממנו וע"ד שפי' אבי הרב הצדיק ז"ל שוא לכם משכימי קום כו' שמשכימין הקום ועשה ומאחרי שבת השב ואל תעשה מאחרים ומניחים אותו אחר הקום ועשה לא כן צריך להיות רק כן יתן לידידו שינה ע"ד שפי' רש"י ע"פ אני ישינה מן העבירות שמתחילה יהי' עבודתו שיהי' לו שינה ומניעה מעבירות ואחר כך יוליד מעש"ט.

והי' בהניח ה' אלקיך לך מכל אויביך מסביב תמחה את זכר עמלק כו' במדרש אין עשו נופל אלא ביד בניו של רחל ולכן אמר משה ליהושיע שהוא מזרע של יוסף בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק יביא מי שאמר את האלקים אני ירא ויפרע ממי שנאמר בו ולא ירא אלקים ויוסף נקרא נער ועשו נק' קטן כמ"ש כי קטן נתתיך כו' הנה אנו אומרים אליו י"ת השיבינו ה' אליך ונשובה וה' י"ת אומר שובו אלי ואשובה אליכם והנה קוב"ה ואורייתא וישראל אינון חד ונמצא שאין הפרש בין דיבורו י"ת ובין דיבורינו כי ב' הבחי' נעשו כא' בלי הפרש זמן כמ"ש ז"ל שאומר י"ת פתחו לי פתח כחודו של מחט ואני אפתח לכם כו' ותיכף ומיד כשיש רק בלבו של אדם לשוב אליו י"ת ופותח בזה פתח כחודו של מחט תיכף אומר י"ת ואשובה אליכם רק באמת אף שכבר נפתחו לו שערי תשובה אבל יש עוד שע"ת גבוהים עוד יותר מאלו שנפתחו לו וצריך עוד לצעוק יותר השיבינו ה' אליך ונשובה וכשמתחיל בזה נקודה קטנה לשוב יותר מקודם תיכף אמר לו י"ת ואשוב' אליכם ופותח לו עוד יותר גבוהים שע"ת כן כמה פעמים בכמה בחי' אך זאת יזכור האדם שאף שנפתחו לו שע"ת לא יאמר כחי ועוצם ידי עשה לי זה רק ידע שהכל מה' י"ת והנה תשובתו י"ת כביכול הוא ע"ד שאמרו רז"ל שהקב"ה מתחרט על בריאת יצה"ר ואומר ואשר הריעותי במה שבראתי היצה"ר וזהו משל לא' שרואה את בנו מיצר מאוד על דבר שעשה ואביו גרם זה בצד מה אף שכוונתו הי' לטובת בנו רק שמצד מיעוט שכל בנו נפל הדבר וגרם לא טוב אומר האב מה עשיתי שגרמתי כ"כ צער לבני וכביכול כן י"ת כשרואה תשובת האדם שמתחרט מאוד ומצטער על מעשיו שעשה שלא כהוגן אומר י"ת ואשר הריעותי כביכול שגרמתי כ"כ צער לבני ואז כשאומר י"ת כן נתמעט כח היצה"ר מאוד מאוד וכל כוחות הס"א שנעשו ע"י העבירות מתבטלים וז"ש כי תצא למלחמה על אויביך היצה"ר כנ"ל ול"א כי תלחם רק כי תצא שתיכף ומיד ביציאה למלחמה בזה תיכף עזרו י"ת ונתנו ה' אלקיך בידך ושבית שביו שהיא בחי' ב' תשובות הנ"ל ושבית בחי' ב' תשובת האדם כנ"ל שביו בחי' תשובתו י"ת כביכול כנ"ל והזהיר הכתוב פן ואולי אח"כ וראית בשבי' אשת יפת תואר שתראה א"ע מתואר ומהודר שתאמר כחי ועוצם ידי גרם לי לבוא לשע"ת והזהיר הכתוב בכל ענין לנוול ולמאס בחי' זאת מה שאתה רואה עצמך מתואר ומהודר כמובן ע"פ פשוטו כפי' רש"י לנוול ולמאס אשת יפת תאר כן הוא לענינינו הנ"ל והנה מצינו שקראו י"ת ליעקב אל וכן לעתיד יהי' ישראל נקראי' בשם זה כי כתיב ויעקב איש תם יושב אוהלים שהי' מתמם ומחבר ב' בחי' אוהלים של אברהם ושל יצחק שהם בחי' חו"ג הי' מחבר שיתכללו הגבורות בחסדים ושיהי' החסדים בהתגברות בחי' כי גבר עלינו חסדו ויאמר י"ת וחנותי את אשר אחון אע"פ שאינו הגון וכדאי אטיב לו ואחון אותו אף שאין מגיע לו ע"פ הדין וזהו בחי' שערא דדיקנא קשישין לאכפייא דינא כנ"ל שהגם שאין מגיע לו ע"פ הדין מתגברים החסדים מי"ג מדה"ר ומגודל התגברות החסדים עלינו יורדים גבורות ודינים גדולים על שונאיני ולכן קרא י"ת ליעקב אל כי שם אל מורה על התחברות ויחוד הנ"ל החו"ג כי שם אל מורה על חסד כמ"ש חסד אל כל היום ועכ"ז מורה על גבורות ודינים כי אל לשון חוזק וגבורה מלשון אילי הארץ וז"ש משוך חסדך ליודעיך אל קנא ונוקם ליודעך פי' לשון חיבור ויחוד שמחברי' שם של אל שהוא חסד עם בחי' קנא ונוקם ע"ד הנ"ל וכן הי' בים ובסיני שהי' לנו חסדים גדולים ומשם ירדה שנאה לאוה"ע וזה מוהר לנו שהמבחין והנסיון אם התחיל האדם בעבודתו י"ת המבחן הוא אם מקיים תכלית שנאה שנאתים לאויבים כו' כי אוהבי ה' שנאו רע כי תיכף בהתחלת נתינות התורה מחמת אהבתו לישראל ירדה שנאה לאוה"ע ולכן מצינו שאל ר"ת "אש "להבה מורה על מ"ש הכתוב והי' בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשיו לקש וז"ש והי' בהניח ה' אלקיך לך מכל אויבך מסביב מכוחות הס"א והיצה"ר תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח שתקיים תכלית שנאה שנאתים כנ"ל וזהו מרמז לנו המדרש הנ"ל כי יוסף גי' קנאה והתגבר על יצרו ופעל בזה גבירות התגברות החסדים משם של ר"ת "אש "להבה כנ"ל בחי' אל קנא ונוקם וז"ש יבוא מי שאמר את האלקי' אני ירא בחי' יראה בחי' גבורה וז"ש במדרש שיוסף נקרא נער גי' ש"ך דינים שממשיך הדינים על שונאי ישראל ועל ישראל חסד גדול.